

Het virus en het evangelie

(Bij zondag na Pinksteren, 1^e l. 2Kor 13,11-13, Evangelie,: Joh. 3, 16-18)

Pinksteren, zeker voor paters Spiritijnen denk ik, (!) na Pasen het grootste feest in het jaar, groter nog dan Kerstmis, is weer voorbij. En dat is jammer, in die zin, dat we de goede geest van de Heilige Geest, de komende tijd wel eens hard nodig kunnen hebben. Er zullen in de politiek en economie, in wereld en kerk belangrijke beslissingen moeten worden genomen. En laten we die Geest van wijsheid, geest van Raad (....) in gedachten hebben als we allen een klein eigen steentje bijdragen aan de veranderingen die zullen komen .

Maar laten we vandaag vooral blij zijn, blij dat we weer samen kerk mogen zijn. Weliswaar als proef, maar toch. Dat we weer met elkaar mogen beleven wat ons verbindt. Dat we weer geloof, hoop en liefde kunnen delen. Samen vieren en bidden in de kerk voelt meer vertrouwen wekkend in een goede toekomst, dan daar alleen thuis om bidden. En dat kunnen we vanaf vandaag, vanaf het feest van de heilige Drie-Eenheid, - nog meer dan de Heilige Geest – Drie is toch meer dan één? Of vandaag niet?

We mogen blij zijn dat we vanaf vandaag weer met maximaal dertig personen – mits goed van elkaar gescheiden, en dat is een heel raar gezicht van hier gezien, – wat goed georganiseerd !!!, in de kerk aanwezig zijn. Duidelijk dat de gezondheid en veiligheid van iedereen hier in de kerk, voor alles gaat.

Fijn ook, Urbanus, dat jij er weer bent. Ik weet dat je het de afgelopen tijd niet gemakkelijk hebt gehad, maar grandioos dat je er weer bent. Om als voorganger te inspireren, te verbinden, te delen en te zorgen. En nog meer.....

Medici behandelen mensen die naar lichaam ziek zijn, maar er is ook, misschien wel bij veel mensen, behoefte aan geestelijke verzorging, bemoediging. Mensen kunnen somber worden, troost behoeven, erger nog: angstig zijn en in een draaikolk van onbeheersbare gevoelens terecht komen. Of fatalistisch. – na mij de zondvloed, ik doe nergens aan mee, ik ga mijn eigen gang. Verplegers en verzorgenden hebben de afgelopen tijd terecht heel veel respect van ons gekregen Op dezelfde wijze zal bij die gevoelens van ongelukkig zijn een vertrouwde priester zeer gewaardeerd worden.

En misschien durf jij een diepere bron aan te boren dan beleidmakers, ministers, minister-president, om op de goede afloop te vertrouwen.

Marijkesingel 24

2991 BK Barendrecht

Tel: 0180-615903

e-mail:

staugustinus@hetnet.nl

Jezus is gekomen, zegt het evangelie van vandaag, 'opdat iedereen die in hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.'

Geldt die uitspraak ook voor ons? Wat zeg je in God te geloven, als je niet op hem durft vertrouwen? Je aan hem durft toe te vertrouwen. Vertrouwen dat het goed komt, ook in een crisis.

Onze parochie is aardig voor de corona gespaard gebleven. Misschien wel omdat er zulke strikte regels waren waar we ons aan moesten houden. Wie weet? Onze samenleving predikt 'controle' als antwoord op angst. Maar dat schiet tekort. Je kunt niet alles onder controle houden. In het christelijk verhaal staat tegenover angst: vertrouwen. En dat is heel iets anders.

Ik hoorde van iemand uit Rotterdam, ik heb het niet zelf meegemaakt, die op de intensive care gelegen had door corona en het daar heel zwaar had gehad. Nadat hij uit zijn dagenlange slaap weer bijgebracht was, bleef hij een grote angst houden. Zelfs weer thuis durfde hij 's avonds niet te gaan slapen, bang dat hij niet meer wakker zou worden. Hij wist dat veel mensen na een zwaar ziekbed alsnog waren overleden.

Geloof, vertrouwen; lezen we de tekst van het evangelie wel goed?

Vertrouwen blijkt een sleutelwoord. Toen de man door had dat hij vertrouwen mocht hebben, in de artsen die hem een herstelperiode voorgehouden hadden; in zijn vrouw, die naast hem in bed lag en hem zeker zou helpen als er iets aan de hand was, dat doen vrouwen toch altijd?, in – een niveautje dieper – een soort zeker weten, dat het hoe dan ook, goed met hem zou gaan.....toen ebde zijn angst weg.

Godsvertrouwen?

Voor mij zijn de woorden uit het evangelie een handreiking om onze angst om te zetten in vertrouwen. Vertrouwen in God, – dat niveautje dieper. Omdat Hij, God, bij je is. Durven wij ons in dat vertrouwen over te geven aan het leven? Ook in een crisissituatie?

Hij neemt je ziekte niet weg. Jezus riep in de diepste crisis: 'Mijn God, mijn God, waarom heb je mij verlaten?' Dat kun je bidden. Hij zal op een bijzondere manier bij je zijn.

En, daar komen de woorden dus vandaan, uit de tweede brief van Paulus aan de Korintiërs.....

Wij bidden voor deze crisisperiode en alles wat nog volgt, dat de genade van onze Heer Jezus Christus, de liefde van God, en de eenheid van de heilige Geest met ons allen mag zijn.

Amen.

Ad Besems